

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Drahomíry Mikulajovej a sudcov JUDr. Milana Segeča a JUDr. Jána Škvarku v právnej veci **žalobcov: I/ JUDr. Maroš Uhaľ, nar. 30.09.1970, bytom Na dolinke 1683/3, 962 31 Sliač, 2/ Obyvatelia pre Sliač, občianske združenie, so sídlom Letecká 2, 962 31 Sliač**, zast. Advokátska kancelária UHAĽ, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 6/11, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, proti **žalovanému: Okresný úrad Zvolen, odbor starostlivosti o životné prostredie, Námestie SNP 96/50, 960 01 Zvolen (do 30.09.2013 Obvodný úrad životného prostredia Zvolen)**, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.j. A/2013/00876/Rozh/Mar zo dňa 18. júla 2013, takto

r o z h o d o l :

I/ Krajský súd rozhodnutie žalovaného č.j.: A/2013/00876/Rozh/Mar zo dňa 18. júla 2013 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom náhradu trov konania v sume 614,70 eur (titulom náhrady trov právneho zastúpenia v sume 544,70 eur a titulom náhrady za zaplatený súdny poplatok 70,- eur), na účet právneho zástupcu žalobcu 2/ - Advokátskej kancelárie UHAĽ, s.r.o., vedený v Tatra banka, a.s., pobočka Zvolen, č.ú. 2928888907/1100, VS: 25413, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Žalovaný rozhodnutím č.j. A/2013/00876/Rozh/Mar zo dňa 18.07.2013, ako príslušný orgán štátnej správy na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie, na základe predloženého oznámenia obstarávateľom – Mesto Sliač o vypracovaní strategického dokumentu „Územný plán mesta Sliač – zmeny a doplnky č. 6“, rozhodol podľa § 7 ods. 5 zákona č. 24/2006 Z.z. (ďalej len zákon o posudzovaní alebo zákon č. 24/2006 Z.z.) o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov tak, že navrhovaný strategický dokument „Územný plán mesta Sliač – zmeny a doplnky č. 6“ sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z..

Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že obstarávateľ Mesto Sliač predložil žalovanému oznámenie o vypracovaní strategického dokumentu „Územný plán mesta Sliač – zmeny a doplnky č. 6“, pričom predmetom aktualizácie územno-plánovacej dokumentácie Mesta Sliač je aj nasledovná dielčia zmena uvedená pod „Lokalita č. 9 – Dopravná infraštruktúra – rezervná plocha pre alternatívnu trasu R2 – zosúladenie s nadradenou územnoplánovacou dokumentáciou. Zmeny a doplnky č. 6 riešia predmetnú trasu len ako výhľadovú rezervu územia, nakoľko v súčasnosti stále prebieha prieskum z hľadiska výberu trasy s najnižším dopadom na životné prostredie“. Žalovaný vykonal podľa § 7 zákona o posudzovaní zisťovacie konanie, či sa strategický dokument bude posudzovať. V rámci zisťovacieho konania zverejnil oznámenie na webovom sídle ministerstva a rozposlal oznámenie na zaujatie stanoviska dotknutým orgánom. Vyhodnotil písomné stanoviská doručené žalovanému a konštatoval, že zo žiadneho zo zainteresovaných subjektov nevyplývalo, že je predpoklad očakávaných vplyvov na životné prostredie takého významu, aby vznikli požiadavky na ďalšie posudzovanie strategického dokumentu. Zohľadnil opodstatnené pripomienky a požiadavky zainteresovaných subjektov a požiadavky, ktoré z jednotlivých stanovísk vyplynuli, uviedol ako potrebné, na ktoré musí obstarávateľ prihliadať v procese schvaľovania strategického dokumentu. Konštatoval, že pri rozhodovaní postupoval podľa § 7 ods. 4 zákona, prihliadol na kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 3 zákona, zväžil súhrn všetkých uvedených skutočností a ďalšie informácie obsiahnuté v oznámení s prihliadnutím na význam očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, ako aj na stanoviská dotknutých orgánov. Konštatoval, že verejnosť sa v priebehu zisťovacieho konania k zverejnenému oznámeniu nevyjadřila.

V zákonom stanovenej lehote podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na súde žalobca v 1/ rade a žalobca v 2/ rade občianske združenie Obyvatelia pre Sliač. Žalobou napadli rozhodnutie žalovaného v celom rozsahu tvrdiac, že je nezákonné a vyplývajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhli napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť, vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a zároveň zaviazat' žalovaného nahradiť žalobcom trovy konania. V žalobe uvádzali najmä tieto skutočnosti:

1. Po zverejnení na internetovej stránke Mestom Sliač oznamu s výzvou verejnosti na prerokovanie návrhu územného plánu mesta Sliač – zmeny a doplnky č. 6 v termíne od 06.06.2013 do 05.07.2013, žalobca 1/ podal dňa 03.07.2013 Pripomienky a námietky k zmene územného plánu a zároveň pripojil petíciu petičného výboru, v ktorých bolo namietané, že

návrh strategického dokumentu je v rozpore so záujmami obyvateľov mesta Sliač. Petičný výbor spolu so žalobcom 1/ založili žalobcu 2/ ako občianske združenie s dátumom registrácie 23.08.2013. Žalobcovia a petičný výbor predstavujú podľa § 6a zákona o posudzovaní, tzv. zainteresovanú verejnosť. Rovnako sú zainteresovanou verejnosťou podľa článku 2 ods. 5 Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zo dňa 25.06.1998 (ďalej aj Dohovor).

2. Článok 9 ods. 2 Dohovoru zabezpečuje, aby členovia zainteresovanej verejnosti mali prístup k procesu preskúmania súdom, alebo iným nezávislým a nestranným orgánom za účelom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, úkonu alebo opomenutia podliehajúceho článku 6 Dohovoru v prípadoch ustanovených vnútroštátnym právom. Rozhodnutie žalovaného o neposudzovaní predmetného strategického dokumentu podľa zákona o posudzovaní podlieha článku 6 Dohovoru tak, ako to predpokladá článok 9 ods. 2 písm. b/ Dohovoru. Podľa článku 6 Dohovoru (účasť verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach): „Každá strana: a/ bude uplatňovať ustanovenia tohto článku vo vzťahu k rozhodnutiam či povoliť navrhované činnosti uvedené v prílohe I“, pričom v prílohe I Dohovoru je v bode 8 pod písm. b/ uvedená výstavba diaľnic a ciest pre motorové vozidlá. Strategický dokument, ktorého predmetom je plánovaná výstavba rýchlostnej cesty R2 Zvolen západ – Zvolen východ je výstavbou diaľnic a ciest pre motorové vozidlá.

3. Ciele Dohovoru boli implementované do Smernice 2003/35/ES Európskeho parlamentu a rady z 26.05.2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia. Podľa článku 2 ods. 1 Smernice 2003/35/ES členské štáty zaistia, aby verejnosť dostala včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa prípravy a zmeny alebo revízie plánov alebo programov, ktorých vytvorenie sa vyžaduje v predpisoch uvedených v prílohe I. S týmto cieľom zaistia, aby: b/ verejnosť bola oprávnená vyjadriť pripomienky a stanoviská, ak sú ešte otvorené všetky možnosti, pred uskutočnením rozhodnutí o plánoch a programoch, c/ pri uskutočňovaní rozhodnutí boli riadne vzaté do úvahy výsledky účasti verejnosti. Vložením článku 10a do Smernice o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie 85/337/EHS došlo k prebratiu článku 9 Dohovoru v rovnakom znení.

4. Zainteresovaná verejnosť má podľa § 6a ods. 5 zákona o posudzovaní právo podať písomné stanovisko k posudzovaniu vplyvu strategického dokumentu na životné prostredie. Žalobca 1/ ako aj petičný výbor (v súčasnosti reprezentovaný žalobcom 2/) takéto stanovisko podali v lehote. Napriek tomu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného je uvedené, že verejnosť sa v priebehu zisťovacieho konania k zverejnenému oznámeniu nevyjadrila. Žalobca 1/ ako aj petičný výbor sa pritom riadili podľa pokynov Mesta Sliač, ktoré malo doručené stanoviská doručiť žalovanému.

5. Vnútroštátne predpisy týkajúce sa posudzovania strategického dokumentu na životné prostredie (druhá časť zákona o posudzovaní) nedostatočne upravujú účasť zainteresovanej verejnosti v predmetnom konaní. Požiadavka článku 9 ods. 2 a ods. 3 Dohovoru nebola vnútroštátnym právnym poriadkom Slovenskej republiky naplnená. Je potrebné, aby súd v danom konaní vyložil vnútroštátne právo tak, aby sa zabezpečila úplná

účinnosť Aarhuského dohovoru, Smerníc 2003/35/ES, 85/337/EHS a ciele, na ktoré boli prijaté, na základe čoho požadovali, aby mohli žalobcovia 1/ a 2/ napadnúť na súde rozhodnutie prijaté v rámci konania o posudzovaní strategického dokumentu na životné prostredie podľa zákona o posudzovaní, ktoré je v rozpore s právom únie a vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.

6. Poukázali pritom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-240/09 a na základe neho vydané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžp/46/2009 zo dňa 07.07.2011, z ktorých rozhodnutí vyplýva, že je potrebné postupovať tak, aby združenie na ochranu životného prostredia mohlo podať žalobu proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktoré by mohlo byť v rozpore s právom Európskej únie, teda priznať mu postavenie účastníka správneho konania.

7. Poukázali na to, že zákon č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie bol prijatý na základe implementácie právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie, v dôsledku čoho sa dožadovali toho, aby vnútroštátny súd zohľadnil v rámci rozhodovacej činnosti taký výklad vnútroštátneho právneho predpisu členského štátu únie, aby bol v čo najväčšej miere súladný s právnym aktom Európskej únie, ak tento poskytuje viac práv, v záujme dosiahnutia sledovaného účelu.

8. Zákon rozdeľuje posudzovanie strategického dokumentu na tzv. povinné posudzovanie (§ 4 ods. 1) a posudzovanie na základe výsledkov zisťovacieho konania podľa § 7 zákona o posudzovaní (§ 4 ods. 2, 3). Žalovaný musí povinne posudzovať strategický dokument v prípade, ak strategický dokument spĺňa podmienky uvedené v § 4 ods. 1 zákona o posudzovaní. Musí ísť o dokument spadajúci do aspoň jednej z oblastí uvedenej v tomto ustanovení, má významný vplyv na životné prostredie a zároveň vytvára rámec na schválenie niektorej z navrhovaných činností uvedených v prílohe č. 8 zákona. V prípade, ak strategický dokument nespĺňa uvedené podmienky, príslušný orgán určí na základe výsledkov zisťovacieho konania, či sa dokument bude posudzovať alebo nie. Predmetný strategický dokument – predložený územný plán je dokumentom v oblasti územného plánovania, ktorého súčasťou je návrh plánu výstavby rýchlostnej cesty. Podľa prílohy č. 8 zákona o posudzovaní, tabuľka č. 13, diaľnice a rýchlostné cesty vrátane objektov podliehajú povinnému hodnoteniu bez limitu. Preto predložený strategický dokument musí byť povinne posudzovaný. Žalovaný konal v rozpore so zákonom, keď namiesto toho, aby začal povinné konanie o posudzovaní strategického dokumentu na životné prostredie, vykonal zisťovacie konanie a na základe jeho výsledkov strategický dokument odmietol posudzovať.

9. Žalobcovia boli rozhodnutím žalovaného dotknutí na svojich právach tým, že žalovaný si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 4 a 5 zákona, žalovaný sa nevyšporiadal a neprihliadol na nimi podané námietky, čím bolo zasiahnuté do ich práva brániť základné práva ustanovené v čl. 44 Ústavy SR. Postupom žalovaného im bolo odňaté právo domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23.10.2013 trval na zákonnosti napadnutého rozhodnutia a žalobu navrhol zamietnuť. Poukázal na to, že Mesto Sliač

zverejnilo na úradnej tabuli list žalovaného, v ktorom bolo uvedené, kam má zainteresovaná verejnosť predkladať svoje pripomienky a stanoviská. Žalobcovia podali pripomienky a námietky podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej stavebný zákon), a nie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Zákon o posudzovaní neukladá obci pripomienky a námietky predložené verejnosťou doručiť na príslušný orgán. Pripomienky mali byť doručené na príslušný orgán, nie však prostredníctvom obce. Uviedol, že strategický dokument nie je novým strategickým dokumentom, jedná sa o zmeny a doplnky č. 6 pôvodného dokumentu – Územného plánu mesta Sliač, preto žalovaný vykonal zisťovacie konanie o tom, či sa tento strategický dokument bude posudzovať podľa zákona o posudzovaní s poukazom na § 4 ods. 2 písm. c/ zákona. Nejedná sa o posudzovanie strategického dokumentu pripravovaného pre oblasť dopravy, ale pre oblasť územného plánovania. Z hľadiska zákona o posudzovaní sa jedná o rozdielne veci: 1. posudzovanie návrhov strategických dokumentov (druhá časť zákona o posudzovaní), 2. posudzovanie navrhovaných činností (tretia časť zákona o posudzovaní), do ktorej časti spadá aj posúdenie výstavby a trasovania rýchlostnej cesty R2 Zvolen západ – Zvolen východ, pričom posúdenie tohto zámeru z hľadiska vplyvov na životné prostredie bolo už vykonané Ministerstvom životného prostredia SR, ktoré vydalo Záverečné stanovisko č. 744/08-3.4/ML zo dňa 31.03.2009, v ktorom bol navrhovaný zámer zaradený v zmysle prílohy č. 8 zákona o posudzovaní do tabuľky č. 13.1 diaľnice a rýchlostné cesty vrátane objektov – časť A (povinné hodnotenie) – bez limitu. Predmetné posúdenie dala spracovať Národná diaľničná spoločnosť, a.s. ako navrhovateľ zámeru. Záverom zhrnul, že so žalobou nemožno súhlasiť, pretože predpokladané vplyvy plánovanej výstavby rýchlostnej cesty R2, vrátane trasovania cez k.ú. Sliač, na životné prostredie sú už posúdené v Záverečnom stanovisku Ministerstva životného prostredia. Na stanovisko verejnosti nemohol žalovaný prihliadať, keďže v zverejnenom termíne na ich doručenie (od 19.06. do 03.07.2013) a ani po uvedenom termíne neboli žalovanému doručené žiadne stanoviská verejnosti. Konzultácie podľa § 63 zákona o posudzovaní boli zverejnené na webstránke a termín bol stanovený na 25.06.2013 o 9,00 hod., na ktorý sa však nik nedostavil.

Žalobcovia k vyjadreniu žalovaného v replike zo dňa 27.11.2013 poukázali na to, že obstarávateľom strategického dokumentu je Mesto Sliač, ktoré je zároveň aj dotknutou obcou. Mesto Sliač ich neupozornilo na skutočnosť, že by mali doručiť podania aj žalovanému. Za rozporné so Smernicami EÚ a Dohovorom považovali postup obstarávateľa, ak nedoručil podania príslušnému orgánu posudzovania. Rovnako za nepripustné považovali, aby obec, ako dotknutý orgán, predmetnú petíciu občanov nepredložila príslušnému orgánu posudzovania, najmä keď má chrániť záujmy svojich obyvateľov. Namietal spôsob oznámenia adresy, na ktorú bolo možné predkladať stanoviská verejnosti. V zmysle § 6 ods. 1 zákona o posudzovaní, ak ide o strategický dokument s miestnym alebo regionálnym dosahom, má sa vykonať formou informácie o oznámení povinne na úradnej tabuli, nepovinne spôsobom v mieste obvyklým, pričom namietali, že za obvyklý spôsob zverejnenia v meste Sliač sa považuje zverejňovanie uvedených listín na internetovej stránke Mesta, a to najmä vtedy, ak ide o dokument, ktorý má zásadný vplyv na mesto Sliač a jeho okolie. Ak

Mesto Sliač zverejnilo na internetovej stránke oznámenie o doplnku č. 6 Územného plánu mesta Sliač, bolo povinné rovnako zverejniť aj oznámenie a list žalovaného o predložení strategického dokumentu na posudzovanie, k čomu však nedošlo. Pripomienky a námietky spolu s petíciou adresovali Mestu Sliač z dôvodu, že iba oznámenie o doplnku územného plánu bolo oznámené na internetovej stránke Mesta. Bolo máťúce pre verejnosť, že v rovnakom čase bolo potrebné zasielať pripomienky a stanoviská k územnému plánu podľa stavebného zákona a osobitne pripomienky k strategickému dokumentu podľa zákona o posudzovaní, pričom sa jedná o ten istý strategický dokument a pritom jedno oznámenie bolo zverejnené spôsobom v mieste obvyklým a druhé nie. Tvrdenia, že námietky spolu s petíciou boli doručované orgánu územného plánovania, považujú za účelové, keďže z ich obsahu vyplýva, že jasne napádali neúnosné zaťaženie životného prostredia a minerálnych prameňov unikátneho charakteru plánovanou výstavbou rýchlostnej cesty. Takéto posúdenie námietok, aké prijal žalovaný, keď rozdelil námietky čisto podľa stavebného zákona a zákona podľa posudzovaní je nelogický, reštriktívny, neopierajúci sa o ustanovenia zákona a prísne formalistický. Poukázal na článok 3 ods. 2 Aarhuského dohovoru, podľa ktorého každá strana sa bude snažiť zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. Ďalej poukázal na článok 6 ods. 2 Aarhuského dohovoru, článok 2 Smernice č. 2003/35/ES, z ktorých vyplýva, že žalovaný ako aj obstarávateľ mali pomáhať zainteresovanej verejnosti pri uplatňovaní ich práv, avšak už z vyjadrení žalovaného vyplýva, že nepostupoval v súlade s Dohovorom a cieľmi uvedených Smerníc a konal prísne formalisticky, rozhodol „o nás bez nás“. Predložený strategický dokument predstavuje v časti trasovania rýchlostnej cesty v podstate jej nové zakreslenie do územného plánu. Je irelevantné, či je jeho zakreslenie riešené v rámci doplnku územného plánu alebo ako nový územný plán, v každom prípade sa jedná o povinné posudzovanie, keďže diaľnice a rýchlostné cesty sa musia posudzovať bez limitu. Územný plán, ktorý vytvára rámec na schválenie navrhovanej činnosti výstavby diaľnic a rýchlostných ciest, musí byť posudzovaný v konaní o posudzovaní strategického dokumentu a až samotná výstavba rýchlostnej cesty spadá pod posudzovanie navrhovanej činnosti. Preto je nutné vykonať povinné posudzovanie strategického dokumentu. K Záverečnému stanovisku vydanému Ministerstvom životného prostredia SR zo dňa 31.03.2009 uviedli, že v zmysle § 4 ods. 5 zákona o posudzovaní *a contrario* vyplýva, že posudzovanie vplyvov navrhovaných činností uvedenej v tretej časti, nenahrádza posudzovanie vplyvu strategického dokumentu. Navyše predmetné záverečné stanovisko stratilo svoju platnosť v lehote 3 rokov od jeho vydania, t.j. dňom 31.03.2012 s poukazom na § 37 ods. 6 zákona o posudzovaní v znení platnom do 30.11.2011, ako aj s poukazom na prechodné ustanovenie § 65c zákona o posudzovaní. Poukázal na dôvodovú správu k významu zákona o posudzovaní a význam posudzovania strategických dokumentov z hľadiska vplyvu ich realizácie na životné prostredie.

Na pojednávaní žalobca 1/ a konateľ právneho zástupcu žalobcu 2/ poukázal na to, že sa jedná o rýchlostnú cestu, ktorej trasovanie je plánované cca 150 m od 1. ochranného pásma

vodného zdroja. Verejnosť nemala možnosť riadne sa oboznámiť s Oznámením o posudzovaní strategického dokumentu. Nemôže byť na ujmu žalobcov, ak Mesto nepostúpilo petíciu žalovanému. Žalobcom bolo odmietnuté sprístupniť výsledky hydrogeologických skúšok. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom by mal žalovaný rozhodnúť o tom, že predložený strategický dokument bude povinne posudzovaný.

Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie, ktoré je výsledkom zisťovacieho konania, nemá povahu rozhodnutia v správnom konaní. Nerozhoduje sa ním o schválení či neschválení strategického dokumentu a už vôbec sa ním nezakazujú činnosti, resp. stavby, pre ktoré strategický dokument vytvára určitý rámec. Rozhodnutie je len odborným podkladom pre rozhodnutie schvaľujúceho orgánu. Takéto rozhodnutie nezakladá, nemení, ani neruší žiadne práva či povinnosti konkrétnych subjektov, a preto samo o sebe nemôže predstavovať zásah do právnej sféry fyzických a právnických osôb, k čomu reálne môže dôjsť až schválením strategického dokumentu, prípadne až rozhodnutiami vydanými v následných povolovacích konaniach, v ktorých zainteresovaná verejnosť môže byť účastníkom konania. Rozhodnutie napadnuté žalobou nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., a nemôže byť samostatne predmetom súdneho prieskumu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Sžp/6/2008. Namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcov, pretože subjekt domáhajúci sa uvedeného oprávnenia musí byť nositeľom hmotného subjektívneho práva, pričom práva vzťahujúce sa k životnému prostrediu prislúchajú len fyzickým osobám, pretože sa jedná o biologické organizmy, ktoré na rozdiel od právnických osôb podliehajú eventuálnym nepriaznivým vplyvom životného prostredia. Uvedenú námietku predniesol najmä vo vzťahu k žalobcovi 2/. Nedostatok aktívnej legitímácie u žalobcov vyplýva aj z povahy rozhodnutia, ktorým žiadny subjekt, t.j. ani žalobca 1/ nemôže byť dotknutý na svojich právach, ako aj tým, že hoci mali právo zúčastniť sa na konaní, toto právo nevyužili, keďže v lehote nepodali námietky k oznámeniu a navyše žalobca 2/ vznikol až po vydaní rozhodnutia. Poukázal na to, že Dohovor, hoci je medzinárodnou zmluvou, ktorá je súčasťou nášho právneho poriadku, nemá aplikačnú prednosť pred zákonom, pretože nespĺňa podmienku priamej aplikovateľnosti. To, že namietaný článok 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru nemá priamy účinok, vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora C-240/09. Mesto nemalo povinnosť zasielať žalovanému vyjadrenie – námietky žalobcu 1/ s petíciou, pretože podľa obsahu to nebolo vyjadrenie k zisťovaciemu konaniu. Žalovaný si splnil všetky zákonom stanovené povinnosti, vrátane ktorých požiadal aj obec o zverejnenie oznámenia na úradnej tabuli, čo obec aj realizovala, občania sa teda mali možnosť dozvedieť o oznámení a v prípade záujmu mohli reagovať. Navrhol konanie zastaviť, alebo v prípade, ak súd bude vecne preskúmať napadnuté rozhodnutie, žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (v medziach žaloby) dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia vecí, v dôsledku čoho zrušil

napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p..

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p.; v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p.; rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p.; podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa článku 46 ods. 2 Ústavy SR; kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Primárne sa súd zaoberal otázkou, či vzhľadom na povahu napadnutého rozhodnutia neexistujú zákonné dôvody pre zastavenie súdneho konania, posudzujúc požiadavku žalovaného. Súd sa nestotožnil so stanoviskom žalovaného, preto pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia. K takémuto záveru súd dospel s poukazom na článok 46 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého z právomoci súdu nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Zo systematického začlenenia článku 44, článku 45 v Ústave SR niet pochyb o tom, že právo na ochranu životného prostredia a kultúrneho dedičstva patrí medzi základné práva a slobody.

Predmetom súdneho prieskumu je žalobou napadnuté rozhodnutie vydané žalovaným podľa § 7 ods. 5 zákona č. 24/2006 Z.z. ako výsledku zisťovacieho konania. Je pravdou, že takéto rozhodnutie samo o sebe je rozhodnutím, ktorým sa nerozhodlo o schválení, či neschválení strategického dokumentu, nezakazujú sa ním činnosti, resp. stavby, pre ktoré strategický dokument vytvára určitý rámec, zároveň rozhodnutie nezakladá, nemení, ani neruší žiadne práva, či povinnosti konkrétnych subjektov, na čo poukázal žalovaný, avšak súd má za to, že vydaním predmetného rozhodnutia došlo reálne k zásahu do právnej sféry žalobcov, pretože ním boli dotknuté práva a právom chránené záujmy žalobcov, najmä právo brániť základné práva ustanovené v článku 44 Ústavy SR, a to v dôsledku nesprávneho postupu žalovaného, nesplnenia si jeho povinností v zmysle § 7 ods. 4 a 5 zákona, ako aj v dôsledku nesprávneho záveru o vedení zisťovacieho konania a posudzovania strategického

dokumentu podľa § 7 a vylúčení povinného posudzovania v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z..

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z.; predmetom posudzovania vplyvov strategických dokumentov je strategický dokument pripravovaný pre oblasť poľnohospodárstva, lesníctva, rybárstva, priemyslu, energetiky, dopravy, odpadového hospodárstva, vodného hospodárstva, telekomunikácií, cestovného ruchu, územného plánovania alebo využívania územia, regionálneho rozvoja a životného prostredia, ako aj strategický dokument spolufinancovaný Európskou úniou, ktoré majú pravdepodobne významný vplyv na životné prostredie a zároveň vytvárajú rámec na schválenie niektorej z navrhovaných činností uvedených v prílohe č. 8 okrem strategických dokumentov, ktoré určujú využívanie malých území na miestnej úrovni.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona; ak príslušný orgán rozhodne na základe výsledkov zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov strategického dokumentu podľa § 7 a § 17 ods. 4, že strategický dokument alebo jeho zmena sa bude posudzovať, pretože má pravdepodobne významný vplyv na životné prostredie, predmetom posudzovania vplyvov strategických dokumentov je

- a) strategický dokument, neuvedený v odseku 1, ktorý stanovuje rámec na schválenie niektorej z navrhovaných činností uvedených v prílohe č. 8 vrátane jeho zmeny,
- b) strategický dokument uvedený v odseku 1, ktorý určuje využitie malých území na miestnej úrovni,
- c) malá zmena strategického dokumentu uvedeného v odseku 1.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona; posudzovanie vplyvov strategického dokumentu nenahrádza posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti uvedenej v tretej časti zákona.

Podľa § 5 ods. 3 citovaného zákona; oznámenie o územnoplánovacej dokumentácii, okrem jej zmien alebo doplnkov, je súčasťou oznámenia podľa osobitného predpisu; 9) oznámenie o územnoplánovacej dokumentácii obstarávateľ doručí príslušnému orgánu. Ak ide o zmeny alebo doplnky územnoplánovacej dokumentácie, obstarávateľ doručí oznámenie príslušnému orgánu v štádiu ich obstarávania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona; príslušný orgán po obdržaní úplného oznámenia oznámi obstarávateľovi adresu, na ktorú možno predkladať stanoviská verejnosti, a bezodkladne vyzve obstarávateľa na zverejnenie oznámenia, ak ide o strategický dokument s miestnym alebo regionálnym dosahom, formou informácie o oznámení povinne na úradnej tabuli, nepovinne miestnou tlačou, miestnou televíziou alebo podobne (ďalej len "spôsob v mieste obvyklý") spolu s informáciou, kde možno do oznámenia nahliadnuť, robiť z neho výpisy, odpisy alebo na vlastné náklady zhotoviť kópie.

Podľa § 6 ods. 5 citovaného zákona; dotknutá obec informuje do troch pracovných dní od doručenia oznámenia podľa odseku 2 o ňom verejnosť spôsobom v mieste obvyklým a zároveň oznámi, kde a kedy možno do oznámenia nahliadnuť, robiť si z neho odpisy, výpisy alebo na vlastné náklady zhotoviť kópie; oznámenie musí byť verejnosti prístupné najmenej po dobu 14 dní od jeho doručenia.

Podľa § 6 ods. 6 citovaného zákona; dotknutý orgán a dotknutá obec doručia písomné stanoviská k oznámeniu príslušnému orgánu do 15 dní od doručenia oznámenia. Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k oznámeniu príslušnému orgánu do 15 dní odo dňa, keď bolo oznámenie zverejnené podľa odseku 5.

Podľa § 6a ods. 1 citovaného zákona; zainteresovaná verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov je verejnosť, ktorá má záujem alebo môže mať záujem o prípravu strategických dokumentov pred ich schválením.

Podľa § 6a ods. 2 citovaného zákona; medzi zainteresovanú verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov patrí

- a) fyzická osoba staršia ako 18 rokov,
- b) právnická osoba,
- c) občianska iniciatíva podľa odseku 3.

Podľa § 6a ods. 5 citovaného zákona; zainteresovaná verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov má právo zúčastniť sa prípravy a posudzovania vplyvov strategického dokumentu, a to až do schválenia strategického dokumentu, vrátane práva podať písomné stanovisko podľa § 6 ods. 6, § 8 ods. 8, § 12 ods. 2, účasti na konzultáciách a verejnom prerokovaní strategického dokumentu.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona; ak ide o strategické dokumenty uvedené v § 4 ods. 2 a 3, vykoná príslušný orgán na základe oznámenia predloženého obstarávateľom zisťovacie konanie, či sa strategický dokument bude posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 7 ods. 5 citovaného zákona; príslušný orgán rozhodne do 15 dní od uplynutia lehôt podľa § 6 ods. 6 o tom, či sa strategický dokument bude posudzovať podľa tohto zákona. Rozhodnutie musí byť odôvodnené. Príslušný orgán sa v odôvodnení vysporiada so stanoviskami doručenými podľa § 6 ods. 6.

Súd považoval žalobcov za subjekty majúce aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby a nestotožnil sa s námietkami žalovaného. V súlade s § 6a ods. 1, 2 písm. a/ a c/ zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je potrebné považovať žalobcov za zainteresovanú verejnosť pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov. Z uvedeného statusu pre ne vyplýva právo zúčastniť sa prípravy a posudzovania vplyvov

strategického dokumentu, vrátane práva podať písomné stanovisko podľa § 6 ods. 6, s ktorým sa žalovaný musí v odôvodnení rozhodnutia podľa § 7 ods. 5 náležite vysporiadať.

Podľa oznámenia Ministerstva zahraničných vecí SR zverejneným pod č. 43/2006 Z.z. dňa 25.06.1998 bol v Aarhuse prijatý Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. Národná rada Slovenskej republiky s Dohovorom vyslovila súhlas svojim uznesením č. 1840 z 23. septembra 2005 a rozhodla, že Dohovor je medzinárodná zmluva podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy SR, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky podpísal Listinu o prístupe 31. októbra 2005. Listina o prístupe bola uložená 05. decembra 2005 u generálneho tajomníka OSN, depozitára Dohovoru. Vo vzťahu k Slovenskej republike Dohovor nadobudol platnosť 05. marca 2006 podľa čl. 20 ods. 3.

Podľa článku 7 ods. 5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú právo alebo povinnosti fyzických osôb, alebo právnických osôb, a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Podľa článku 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto Ústavou.

Podľa článku 44 Ústavy SR; každý má právo na priaznivé životné prostredie (1). Každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo (2). Nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky (3). Štát dbá o šetrné využívanie prírodných zdrojov, o ekologickú rovnováhu a o účinnú starostlivosť o životné prostredie a zabezpečuje ochranu určeným druhom voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov (4). Podrobnosti o právach a povinnostiach podľa odsekov 1 až 4 ustanoví zákon (5).

Podľa článku 45 Ústavy SR; každý má právo na včasné a úplné informácie o stave životného prostredia a o príčinách a následkoch tohto stavu.

V preambule Aarhuského dohovoru je uvedené, že zmluvné strany uzatvárajú dohovor zdôrazňujúc potrebu chrániť, zachovávať a zlepšovať stav životného prostredia a zabezpečovať trvalo udržateľný a z hľadiska životného prostredia bezproblémový rozvoj uznávajúc, že zodpovedajúca starostlivosť o životné prostredie je nevyhnutná na dosiahnutie blahobytu ľudstva a zabezpečenie základných ľudských práv, vrátane práva na život ako taký, uznávajúc tiež, že každý človek má právo na život v životnom prostredí, ktoré je primerané na zachovanie jeho zdravia a dosiahnutie blahobytu a súčasne je povinnosťou každého, jednotlivu aj spoločne s inými chrániť a zlepšovať životné prostredie v prospech súčasných i budúcich generácií a s ohľadom na to, že na zabezpečenie tohto práva a na splnenie tejto

povinnosti občania musia mať prístup k informáciám, musia mať právo podieľať sa na rozhodovacom procese a musia mať prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.

Podľa článku 6 ods. 4 Aarhuského dohovoru každá strana umožní včasnú účasť verejnosti v čase, keď sú ešte otvorené všetky možnosti a účasť verejnosti sa môže uskutočniť efektívne.

Podľa článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru každá strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správnomu alebo súdnemu konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.

Podstatou sporu medzi žalobcami a žalovaným je základné právo každej osoby na súdnu ochranu v spojení s právom jednotlivca na ochranu, resp. právo na priaznivé životné prostredie (článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru spolu s čl. 44 ods. 1 Ústavy SR). Kritériom pre posúdenie účasti (vrátane aktívnej legitímácie) je predovšetkým dopad účinku a postupu orgánu štátnej moci alebo jeho rozhodnutia na základné práva, ktoré má takáto osoba zaručené v Ústave alebo prostredníctvom medzinárodnej zmluvy.

Spornou otázkou bolo posúdenie, či strategický dokument „Územný plán mesta Sliac – zmeny a doplnky č. 6“ je strategickým dokumentom, na ktorý sa vzťahuje povinné posudzovanie v zmysle § 4 ods. 1 zákona, alebo ide o strategický dokument uvedený v § 4 ods. 2 a 3, o ktorom správny orgán na základe oznámenia predloženého obstarávateľom má viesť zisťovacie konanie, či sa strategický dokument bude posudzovať podľa tohto zákona, pričom v danom prípade k zisťovaniu konania aj došlo a vyústilo do vydania rozhodnutia, že strategický dokument sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z..

Súd sa plne stotožňuje so stanoviskom žalobcov, že v danom prípade boli splnené zákonom stanovené predpoklady pre povinné posudzovanie v zmysle § 4 ods. 1 zákona. Nestotožňuje sa so žalovaným o potrebe viesť zisťovacie konanie s poukazom na § 4 ods. 2 písm. c/ zákona. Aj keď sa jedná o zmenu územného plánu, je potrebné prihliadať na skutočnosť, v čom spočíva táto zmena. Predmetný strategický dokument je dokumentom v oblasti územného plánovania, ktorého súčasťou je návrh plánu výstavby rýchlostnej cesty. Predstavuje teda trasovanie rýchlostnej cesty – jej nové zakreslenie do územného plánu. Rovnako ako žalobcovia, aj súd považuje za irelevantné, či je jeho zakreslenie riešené v rámci doplnku územného plánu alebo ako nový územný plán. Jedná sa o povinné posudzovanie, keďže ide o strategický dokument v oblasti územného plánovania tvoriaci rámec na schválenie niektorej z navrhovaných činností v prílohe č. 8 (diaľnice a rýchlostné cesty sa musia posudzovať bez limitu) a má významný vplyv na životné prostredie. Súd poukazuje na dôvodovú správu k zákonu o posudzovaní, z ktorej vyplýva, že posudzovanie strategických

dokumentov z hľadiska vplyvu ich realizácie na životné prostredie je veľmi dôležitým inštitútom, pretože prijatie strategického dokumentu v značnej miere ovplyvňuje realizáciu konkrétnych činností – napr. koncepcia rozvoja diaľničnej siete predurčuje jednotlivé stavby diaľnic na niekoľko rokov dopredu. Posudzovanie strategických dokumentov umožňuje riešiť zásadné problémy, ktoré už nie je možné riešiť a postihnúť pri posudzovaní stavieb, zariadení a činností.

V súlade ustanovením § 7 ods. 5 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie rozhodnutie musí byť odôvodnené a príslušný orgán sa v odôvodnení vysporiada so stanoviskami doručenými podľa § 6 ods. 6. Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k oznámeniu do 15 dní odo dňa, keď bolo oznámenie zverejnené podľa odseku 5. Oznámenie sa má vykonať spôsobom v mieste obvyklým. Ustanovenie § 6 ods. 1 upravuje, že príslušný orgán po obdržaní oznámenia oznámi obstarávateľovi adresu, na ktorú možno predkladať stanoviská verejnosti a bezodkladne vyzve obstarávateľa na zverejnenie oznámenia, ak ide o strategický dokument s miestnym alebo regionálnym dosahom, formou informácie o oznámení povinne na úradnej tabuli, nepovinne miestnou tlačou, miestnou televíziou alebo podobne, t.j. spôsobom v mieste obvyklým. V danom prípade Mesto Sliač ako obstarávateľ zverejnil oznámenie na úradnej tabuli.

Z obsahu spisu a vyjadrení účastníkov konania je zrejmé, že v prelínajúcom sa čase Mesto Sliač na svojej webovej stránke zverejnilo oznámenie o doplnku č. 6 Územného plánu Mesta Sliač s možnosťou proti nemu namietať a zasielať pripomienky podľa Stavebného zákona v termíne do 05.07.2013. Podľa oznámenia na úradnej tabuli bolo možné namietať a pripomienkovať oznámenie predmetného strategického dokumentu v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z. do 03.07.2013. Súd zastáva stanovisko, že námietky žalobcu 1/ a petícia petičného výboru mali byť považované podľa ich obsahu aj za námietky a pripomienky k zverejnenému oznámeniu strategického dokumentu v zmysle zákona 24/2006 Z.z.. Ak obstarávateľ nedoručil tieto listiny žalovanému a tieto neboli zohľadnené v konaní podľa zákona č. 24/2006 Z.z., jedná sa postup správneho orgánu v rozpore s právom na ochranu životného prostredia. Postup je v rozpore s článkom 3 ods. 2 Aarhuského dohovoru, v zmysle ktorého každá strana sa má snažiť zabezpečiť, aby úradníci a orgány podporovali a usmerňovali verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám, uľahčovali jej účasť na rozhodovacom procese a pri požadovaní prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia. Rovnako je takýto postup v rozpore s článkom 6 ods. 2 Aarhuského dohovoru, s článkom 2 Smernice č. 2003/35/ES, z ktorých vyplýva, že žalovaný, ako aj obstarávateľ, mali pomáhať zainteresovanej verejnosti pri uplatňovaní ich práv, načo poukázali žalobcovia. Aj podľa názoru súdu postup žalovaného je prísne formalistický. Navyše, bolo potrebné zohľadniť, že v danom prípade obstarávateľom strategického dokumentu je Mesto Sliač, ktoré je zároveň aj dotknutou obcou. Postup Mesta Sliač pri zverejňovaní strategického dokumentu je nesúladný s článkom 2 Smernice č. 2003/35/ES, pretože spôsob informovania verejnosti má byť prostredníctvom verejných oznámení, alebo iných vhodných prostriedkov, pričom Smernica výslovne uvádza elektronické médiá. Preto spôsob oznámenia len na úradnej tabuli

súd považuje za nedostatočný spôsob. Aj keď ustanovenie § 6 ods. 1 upravuje informovať povinne len na úradnej tabuli a nepovinne aj iným spôsobom v mieste obvyklým, súd má za to, že takúto právnu úpravu je potrebné vykladať eurokonformným spôsobom, ktorý zahŕňa v sebe zverejňovať takéto oznámenie aj na internetovej stránke.

Súd sa stotožnil s tvrdením v žalobe, že postup žalovaného, ktorý vyústil do vydania napadnutého rozhodnutia, je rozporný so zákonom o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, s Aarhuským dohovorom, pričom zároveň ním došlo k zásahu do základného práva žalobcov ustanoveného v článku 44 Ústavy SR, v dôsledku čoho z vyššie uvedených dôvodov súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Úspešným žalobcom súd priznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Priznané trovy konania pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia a z náhrady za zaplatený súdny poplatok. Súd priznal trovy právneho zastúpenia vychádzajúce z Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a zohľadniac účelnosť vynaložených trov v súvislosti s uplatnením práva. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby stanovil v zmysle § 11 ods. 4 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. na sumu 130,16 eur. Úkony právnej služby súd priznal nasledovne:

1. príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit.vyhl.)	130,16 eur
režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit.vyhl.)	7,81 eur
spolu	137,97 eur
2. podanie žaloby zo dňa 17.09.2013 (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit.vyhl.)	130,16 eur
režijný paušál	7,81 eur
spolu	137,97 eur
3. zastúpenie na pojednávaní dňa 04.12.2013 (§ 13a ods.1 písm. d/ cit.vyh.)	130,16 eur
režijný paušál	7,81 eur
spolu	137,97 eur

Hotové výdavky a náhrady súd priznal nasledovne:

1. náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1 cit.vyhl.), cesta zo Zvolena do Banskej Bystrice a späť na pojednávanie dňa 04.12.2013	2 x 13,01	26,02 eur
2. náhrada cestovného – cesta na trase Zvolen – Banská Bystrica a späť, spolu 45 km, osobným motorovým vozidlom z normovanou spotrebou 0,0911 l/km a cene PHM 1,405 eur/liter (§ 16 ods. 4 cit.vyhl., § 7 ods. 2 a § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. a Opatrenie č. 632/2008 Z.z.)		
- základná náhrada	45 x 0,183 (koeficient opotrebenia vozidla)	8,24 eur
- náhrada za spotrebované PHM	1,405 x 0,0911 x 45	5,76 eur
spolu		14,00 eur
Priznaná odmena a náhrady a spolu		453,93 eur
20% DPH (§ 18 ods. 3 cit.vyhl.)		90,77 eur
SPOLU trovy právneho zastúpenia vrátane DPH		544,70 eur.

Okrem náhrady trov právneho zastúpenia súd priznal žalobcom aj náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 70,- eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. súd uložil žalovanému

zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu. V súlade s § 151 ods. 5 O.s.p. súd určil trovy podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu hotových výdavkov. Súd nepriznal odmenu za úkon vyjadrenie k vyjadreniu zo dňa 02.12.2013, nepovažujúc tieto trovy za účelne vynaložené, nakoľko advokát nebol vyzvaný súdom na vyjadrenie sa k stanovisku žalovaného k žalobe, ktoré mal možnosť predniesť na nariadenom pojednávaní.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne, t.j. pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie: *Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom krajského súdu na Najvyšší súd SR. Odvolanie je možné podať len z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p.. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.*

V Banskej Bystrici, dňa 11. decembra 2013

JUDr. Drahomíra Mikulajová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Eva Mojžišová

